

[Socialministeren]

erklæring. Der er ikke nogen tvivl om, at den redegørelse vil kunne komme, også inden udløbet af 1984.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Hr. Erik B. Smiths spørgsmål består af to dele. For det første spørgsmålet om en redegørelse, og jeg vil bede ministeren om at bekræfte, at den redegørelse, ministeren taler om, vil indeholde de punkter, der fremgår af spørgsmålet. Den anden del af hr. Erik B. Smiths spørgsmål er der endnu ikke blevet svaret på, nemlig om ministeren vil drage omsorg for, at sagsbehandlingstiden vedrørende arbejdsskader og arbejdsulykker i sikringsstyrelsen og i den sociale ankestyrelse nedbringes væsentligt.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Ja.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne på venstres vegne benytte lejligheden til at takke ministeren for redegørelsen. Vi har i venstre altid været interesseret i at få disse sagsbehandlingstider ned; det er noget, vi altid har været meget opmærksomme på. Derfor synes vi da også, det er udmærket, at vi drøfter dette spørgsmål i folketinget, selv om man måske nok kunne sige, at forespørgselsformen er mindre hensigtsmæssig. Det er jo i høj grad et administrativt spørgsmål, det drejer sig om, og det kunne vi jo drøfte videre i udvalget. Men nu forstår jeg, at vi får en redegørelse fra ministeren, og det ser vi så frem til.

I øvrigt kan jeg kun tage ministerens redegørelse til efterretning. Det er glædeligt, at det fremgår, at man virkelig arbejder med at rationalisere sagsbehandlingen, og vi forventer, at overgangen til EDB i sikringsstyrelsen efter en selvfølgelig arbejdskrævende indkøringstid vil forenkle sagsbehandlingen yderligere og dermed forkorte ekspeditionstiden.

I øvrigt er det ikke altid, at udmålingen af arbejdsskader kan ske hurtigt. Det må man også lægge mærke til. Der kan ske ændringer i sygdomsforløbet, der gør, at skaden får et mindre eller et større omfang end forudset, og desuden er der en hel del sager, hvor det er uhyre svært at afgrænse, hvad der er arbejdsskade. Det er en diskussion, der ikke

kun føres i Danmark. Jeg kan nævne, at f.eks. i Sverige har man diskuteret, om man kan kalde passiv rygning for en arbejdsskade. Det har man i visse tilfælde anerkendt. Også herhjemme foregår der på disse områder en både politisk og faglig diskussion, og der sker vel også ændringer i vores holdninger med hensyn til, hvad der er acceptabelt og uacceptabelt.

Nu nævnte hr. Erik B. Smith spørgsmålet om de organiske opløsningsmidler, og det er klart, at der her ligger mange personlige tragedier. Man bør nok i den forbindelse nævne, at diskussionen har givet anledning til, at man har rettet mange af fejlene i malerfaget. Det bør nævnes, idet det efterhånden er svært at få lærlinge til faget, fordi der har været hele denne diskussion – ikke at den ikke har været rigtig, men det er vigtigt at få nævnt, at man gør noget ved problemerne.

Hvad angår ankestyrelsen, er det sikkert ordføreren for forespørgerne bekendt, at der har været nedsat et udvalg, der skulle se på en effektivisering af arbejdsgangen, og dette udvalg har afgivet betænkning her i løbet af sommeren. Som ministeren bebudede det, skal vi diskutere dette spørgsmål allerede i næste uge, og derfor vil jeg ikke komme nærmere ind på det, men vente til da.

Agerschou (SF):

For et par måneder siden blev det konstateret, at omkring 4.700 arbejdsskadesager ikke kom ud af stedet i sikringsstyrelsen. Det drejede sig dels om sager, der var afgjort måneder i forvejen, dels om sager, hvor man manglede skriftlige vurderinger fra læge og arbejdstilsyn for at kunne træffe en afgørelse. Begge slags sager var sandet til og fuldstændig begravet i systemet af én eneste grund, nemlig at der ikke var kontorassistenter nok i skrivestuen til at renskrive afgørelser, breve o.lign. Den slags episoder minder mest af alt om nogle af de bedste scener i amerikanske stumfilm fra omkring århundredskiftet.

Alene dette ene absurde eksempel på, hvad der kan foregå i sikringsstyrelsens arbejdsskadeafdeling, fortæller, at det er på høje tid, at problemerne vedrørende disse sagers behandling bliver taget meget alvorligt op, også mere alvorligt, end jeg synes at socialministeren lagde op til.